

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 722/2019
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Стојановић, адвокат из ..., против туженог ЈП Дирекција за развој и изградњу града Враћа, Враће, у ликвидацији, кога заступа Градско правобранилаштво у Враћу, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Враћу и Привредног суда у Лесковцу, у седници одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овој парници стварно надлежан је Основни суд у Враћу.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем П1 1370/17 од 17.01.2018.године Основни суд у Враћу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, са налогом да се списи по правноснажности решења доставе Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и списе предмета је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Враћу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди између осталог, у споровима поводом реорганизације, као судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење, постојање, заснивање и престанак радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између физичког лица и туженог, правног лица у ликвидацији, ради исплате новчаног потраживања из радног односа,

који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанскоправном спору где је тужилац физичко лице, а тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ предмет тужбеног захтева у овој правној ствари представља накнаду потраживања из радног односа, а који је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретној правној ствари стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**